

Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (deveti senat)

z dne 16. januarja 2014*

„Kmetijstvo — Uredba (ES) št. 1698/2005 — EKSRP — Zahteve glede pravne oblike lokalnih akcijskih skupin — Sprememba navedenih zahtev — Pristojnost držav članic — Meje“

V zadevi C-24/13,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (Madžarska) z odločbo z dne 3. januarja 2013, ki je na Sodišče prispela 21. januarja 2013, v postopku

Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft.

proti

Vidékfejlesztési Miniszter,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi M. Safjan, predsednik senata, J. Malenovský, sodnik, in A. Prechal (poročevalka), sodnica,

generalni pravobranilec: P. Cruz Villalón,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi odločeno z obrazloženim sklepom na podlagi členov 53(2) in 99 Poslovnika Sodišča,

sprejema naslednji

Sklep

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 277, str. 1) in Uredbe Komisije (ES) št. 1974/2006 z dne 15. decembra 2006 o podrobnih pravilih glede uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (UL L 368, str. 15).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit kft. (v nadaljevanju: DZNLN) in Vidékfejlesztési Miniszter (minister za razvoj podeželja) v zvezi z odločbo, s katero je bil DZNLN odvzet status lokalne akcijske skupine.

* Jezik postopka: madžarščina.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Uredba št. 1698/2005 določa pravila za posredovanje EKSRP.

4 Člen 15(1) navedene uredbe določa:

„[E]KSRP v državah članicah deluje s pomočjo programov razvoja podeželja. V okviru teh programov se strategija za razvoj podeželja izvaja z naborom ukrepov, ki so razvrščeni glede na osi iz Naslova IV in za katerih uresničevanje se zahteva pomoč EKSRP.

Vsak program razvoja podeželja zajema obdobje med 1. januarjem 2007 in 31. decembrom 2013.“

5 Člen 61 Uredbe št. 1698/2005 v okviru sheme pomoči za os 4, Leader, določa:

„Pristop Leader vsebuje vsaj naslednje prvine:

- (a) območne lokalne razvojne strategije, ki so namenjene dobro opredeljenim subregionalnim podeželskim območjem;
- (b) lokalna javno-zasebna partnerstva (v nadaljevanju ‚lokalne akcijske skupine‘);
- (c) pristop od spodaj navzgor, ki vključuje pristojnost odločanja lokalnih akcijskih skupin pri izdelavi in izvedbi lokalne razvojne strategije;
- (d) večsektorsko pripravo in izvedbo strategije, ki temelji na vzajemnem delovanju med akterji in projekti iz različnih sektorjev lokalne ekonomije;

[...]

(g) vzpostavitev mreže lokalnih partnerstev.“

6 Člen 62 Uredbe št. 1698/2005, naslovljen „Lokalne akcijske skupine“, določa:

„1. Partnerski pristop k lokalnemu razvoju izvajajo lokalne akcijske skupine, ki morajo zadostiti naslednjim pogojem:

- (a) predlagati morajo celovito lokalno razvojno strategijo, zasnovano vsaj na prvinah, naštetih v členu 61(1)(a) do (d) in (g) ter biti odgovorne za njeno izvedbo;
- (b) sestavljene morajo biti ali iz skupine, ki je že usposobljena za pobudi Leader II [...] ali Leader+ [...] oziroma v skladu s pristopom Leader, ali pa nova skupina, ki zastopa partnerje iz raznih lokalnih socialno-ekonomskih sektorjev zadevnega območja. Na ravni odločanja morajo ekonomski in socialni partnerji ter drugi predstavniki civilne družne, kot so kmetje, kmečke ženske, mladi in njihova združenja, predstavljati vsaj 50 % lokalnega partnerstva;
- (c) pokazati morajo sposobnost določitve in izvedbe razvojne strategije za to območje.

2. Organ upravljanja zagotovi, da lokalne akcijske skupin[e] ali izberejo administrativnega in finančnega vodjo, ki je sposoben upravljati z javnimi skladi in zagotavljati zadovoljivo delovanje partnerstva, ali pa da se združijo v strukturo s splošnim pravnim statusom, ki bo zagotavljala zadovoljivo delovanje partnerstva in zmožnost upravljanja z javnimi skladi.

[...]

4. Lokalne akcijske skupine izberejo projekte, ki se financirajo v okviru strategije. Izberejo lahko tudi projekte sodelovanja.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 7 Új Magyarország Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága (organ, pristojen za program za razvoj podeželja „Nova Madžarska“) je z odločbo z dne 26. septembra 2008 DZNLN, nepridobitni družbi z omejeno odgovornostjo, priznal status lokalne akcijske skupine.
- 8 Družba DZNLN je nato dejavnost opravljala kot lokalna akcijska skupina Leader ob upoštevanju zahtev, ki so izhajale iz prava Unije in nacionalnega prava.
- 9 Zgoraj navedeno priznanje statusa je bilo družbi DZNLN odvzeto z odločbo z dne 26. aprila 2012 z učinkom od 30. aprila 2012 z obrazložitvijo, da imajo lahko v skladu s členom 2, od (1) do (3), odredbe št. 54/2011 ministra za razvoj podeželja od tega datuma status lokalne akcijske skupine Leader le društva, kar torej med drugim izključuje subjekte, ki kot družba DZNLN delujejo v obliki nepridobitne gospodarske družbe.
- 10 Fővárosi közigazgatási és munkaügyi bíróság (upravno in delovno sodišče v Budimpešti), pri katerem je družba DZNLN vložila tožbo zoper navedeno odločbo, se sprašuje o skladnosti te odločbe z uredbama št. 1698/2005 in št. 1974/2006. To sodišče je zato prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:
 - „1. Ali je treba uredbi št. 1698/2005 in 1974/2006 razlagati tako, da imajo lokalne akcijske skupine, ustanovljene v zvezi s kmetijsko podporo, lahko v državi članici le zakonsko določeno pravno obliko?
 2. Ali je na podlagi navedenih uredb razlikovanje mogoče uvesti tako, da nacionalni zakonodajalec priznava le lokalne akcijske skupine, ki imajo določeno pravno obliko, pri čemer določa drugačne ali strožje pogoje od tistih, ki so določeni v členu 62(1) Uredbe št. 1698/2005?
 3. Ali v skladu z navedenima uredbama zadostuje, da lokalne akcijske skupine v državi članici izpolnjujejo samo pogoje, določene v členu 62(1) Uredbe št. 1698/2005? Ali lahko država članica navedeno določbo omeji s tem, da subjektom, ki izpolnjujejo pogoje, [določene v členu 62(1) Uredbe št. 1698/2005,] naloži druge zahteve obličnosti ali zakonske zahteve?
 4. Ali je treba navedeni uredbi razlagati tako, da odločitev o tem, da se ukinejo lokalne akcijske skupine, ki izpolnjujejo pogoje, naložene v členu 62(1) Uredbe št. 1698/2005, in ki so v vsem času, ko so bile aktivne, spoštovale vse upoštevne nacionalne predpise in predpise Skupnosti, ter o tem, da se dovoli samo delovanje lokalnih akcijskih skupin, ki imajo novo pravno obliko, spada v polje proste presoje države članice?
 5. Ali je treba navedeni uredbi razlagati tako, da lahko država članica celo v zvezi s programi podpore, ki že potekajo, ali v tekočem programskem obdobju po potrebi spremeni pravni okvir za delovanje lokalnih akcijskih skupin?
 6. Kako je treba razlagati navedeni uredbi, če se ukinejo lokalne akcijske skupine, ki so do takrat učinkovito in zakonito opravljale svoje dejavnosti? Kaj se v takem primeru zgodi z obveznostmi, ki so jih prevzele lokalne akcijske skupine, in pravicami, ki so jih pridobile, če se upoštevajo zlasti vsi subjekti, na katere vpliva ukinitiv?

7. Ali je mogoče člen 62(2) [Uredbe št. 1698/2005] razlagati tako, da je sprejemljiva in zakonita določba, s katero država članica zahteva, da se lokalne akcijske skupine Leader, ki imajo obliko nepridobitne gospodarske družbe, v enem letu preoblikujejo v društvo, ker lahko le pravna oblika društva kot družbene organizacije pravilno zagotavlja ustvarjanje mreže med lokalnimi partnerji, saj je v skladu z veljavnim madžarskim pravom temeljni cilj gospodarske družbe pridobivanje dobička, obstoj ekonomskih interesov pa izključuje pritegnitev javnosti in pristop novih partnerjev?“

Vprašanja za predhodno odločanje

11. Uvodoma je treba opozoriti, prvič, da člen 99 Poslovnika določa, da če je iz sodne prakse mogoče jasno sklepati, kakšen je odgovor na vprašanje, predloženo v predhodno odločanje, ali če odgovor na tako vprašanje ne dopušča nobenega razumnega dvoma, lahko Sodišče na predlog sodnika poročevalca in po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odloči z obrazloženim sklepom. To določbo je treba uporabiti v tej zadevi v zvezi s prvim, drugim, tretjim, četrtem, petim in sedmim vprašanjem.
12. Drugič, člen 53(2) navedenega poslovnika določa, da če je predlog očitno nedopusten, lahko Sodišče po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odloči z obrazloženim sklepom. To določbo je treba uporabiti v tej zadevi v zvezi s šestim vprašanjem.

Prvo, drugo in tretje vprašanje

13. Predložitveno sodišče s temi tremi vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba uredbi št. 1698/2005 in 1974/2006 razlagati tako, da zahtevata, prepovedujeta ali dovoljujeta sprejetje nacionalnih določb, v skladu s katerimi za lokalno akcijsko skupino, ki izpolnjuje vse pogoje, našete v členu 62(1) Uredbe št. 1698/2005, poleg tega veljajo obveznost imeti določeno pravno obliko in druge zahteve, ki bi bile s tem povezane.
14. V zvezi s tem je treba opozoriti, prvič, da čeprav imajo določbe uredb zaradi svoje narave in vloge v sistemu virov prava Unije v nacionalnih pravnih redih praviloma neposredni učinek, ne da bi morali nacionalni organi sprejeti ukrepe za izvajanje, bi morale države članice za izvajanje nekaterih določb navedenih uredb te ukrepe vseeno sprejeti (glej zlasti sodbo z dne 25. oktobra 2012 v zadevi Ketelä, C-592/11, točka 35 in navedena sodna praksa).
15. Glede tega iz ustaljene sodne prakse izhaja, da lahko države članice sprejmejo ukrepe za izvajanje uredbe, če ti ne ovirajo njene neposredne uporabljivosti, če ne prikrivajo značilnosti akta prava Unije in če določajo natančno izvajanje diskrecijske pravice, ki jim jo podeljuje ta uredba, vse v mejah teh določb (zgoraj navedena sodba Ketelä, točka 36 in navedena sodna praksa).
16. Ob sklicevanju na upoštevene določbe zadevne uredbe, ki se razlagajo ob upoštevanju ciljev te uredbe, je treba ugotoviti, ali te prepovedujejo, nalagajo ali dopuščajo državam članicam sprejetje nekaterih ukrepov za izvajanje in – zlasti ob zadnjenavedeni predpostavki – ali zadevni ukrep spada v okvir diskrecijske pravice, priznane vsaki državi članici (zgoraj navedena sodba Ketelä, točka 37 in navedena sodna praksa).
17. Drugič, opozoriti je treba, da se določbe Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) na podlagi njenega člena 51(1) uporabljajo za države članice, kadar te izvajajo pravo Unije. Države članice morajo ob takem izvajanju zagotavljati tudi spoštovanje splošnih načel tega prava, kot so med drugim načela enakega obravnavanja, pravne varnosti, varstva zaupanja v pravo in sorazmernosti (glej zlasti sodbi z dne 20. junija 2002 v zadevi Mulligan in drugi, C-313/99, Recueil, str. I-5719, točka 46, in z dne 4. junija 2009 v zadevi JK Otsa Talu, C-241/07, ZOdl., str. I-4323, točka 46).

- 18 Z vidika elementov, navedenih v točkah 15 in 16 tega sklepa, je treba najprej spomniti, da Uredba št. 1698/2005 ne postavlja pravil o določeni pravni obliki, ki bi jo morale imeti lokalne akcijske skupine. V zvezi s tem člen 62(2) navedene uredbe določa le, da organ upravljanja zagotovi, da lokalne akcijske skupine ali izberejo administrativnega in finančnega vodjo, ki je sposoben upravljati z javnimi skladi in zagotavljati zadovoljivo delovanje partnerstva, ali pa da se združijo v strukturo s splošnim pravnim statusom, ki bo zagotavljala zadovoljivo delovanje partnerstva in zmožnost upravljanja z javnimi skladi.
- 19 V teh okoliščinah in predvsem glede na izbiro, ki jo zadnje navedena določba ponuja organu upravljanja, Uredbe št. 1698/2005 ni mogoče razlagati tako, da državam članicam nalaga, da določijo, da morajo imeti lokalne akcijske skupine določeno pravno obliko.
- 20 Nadalje je treba ugotoviti, da navedenega člena 62(2) prav tako ni mogoče razlagati tako, da prepoveduje, da države članice od lokalnih akcijskih skupin zahtevajo, da imajo določeno pravno obliko, in s tem torej dajejo prednost enemu od dveh načinov, na katera napotuje navedena določba.
- 21 Kot je razvidno iz samega besedila te določbe, je njen cilj le, da prispeva k zagotavljanju zadovoljivega delovanja partnerstva in zmožnosti upravljanja z javnimi skladi.
- 22 Ob upoštevanju zlasti besedila členov 61 in 62(1) Uredbe št. 1698/2005, iz katerih je razvidno, da je lokalna akcijska skupina javno-zasebno partnerstvo, ki vključuje zelo različne zasebne partnerje ter mora imeti pristojnost odločanja in biti sposobno opredeliti in izvajati lokalno razvojno strategijo, za katero je pristojno, je treba ugotoviti, da obveznost imeti določeno pravno obliko za oblikovanje take skupine lahko posebej učinkovito prispeva k doseganju navedenega cilja. Tako določitev take obveznosti načeloma spada v polje proste presoje, ki ga imajo države članice pri izvajanju Uredbe št. 1698/2005.
- 23 Nazadnje, glede vprašanja, ali so nacionalni organi s sprejetjem zakonodaje, kot se obravnava v postopku v glavni stvari, ostali v okviru polja proste presoje, ki ga imajo pri izvajanju Uredbe št. 1698/2005, je treba opozoriti, da nujnost razlage prava Unije, ki je koristna za nacionalno sodišče – kot izhaja iz ustaljene sodne prakse – med drugim zahteva, da to sodišče opredeli pravni in dejanski okvir teh vprašanj, ki jih zastavlja, ali vsaj razloži dejstva, ki so bila podlaga za ta vprašanja (glej zlasti sodbo z dne 31. januarja 2008 v zadevi Centro Europa 7, C-380/05, ZOdl., str. I-349, točka 57 in navedena sodna praksa).
- 24 V zvezi s tem pa je treba ugotoviti, da razen trditve, da iz člena 2, od (1) do (3), odredbe št. 54/2011 izhaja, da imajo lahko od 30. aprila 2012 status lokalne akcijske skupine Leader le subjekti, ki imajo pravno obliko društva, predložitvena odločba ne vsebuje nobene navedbe o drugih pogojih in določbah, ki opredeljujejo tako uveden nov pravni okvir, ter prav tako ne pojasnjuje posebnih pravnih značilnosti, ki jih morajo „društva“ imeti na podlagi nacionalnega prava, ki se uporablja. Poleg tega navedena odločba ne vsebuje niti pojasnil o prejšnjem nacionalnem pravnem okviru niti jasnih navedb o razlogih, iz katerih je pristojni organ tega zamenjal z novim pravnim okvirom.
- 25 Zato je treba ugotoviti, da vsebina predložitvene odločbe Sodišču ne more omogočiti, da predložitvenemu sodišču da obsežnejše smernice od tistih, ki so na splošno že navedene v točkah od 15 do 17 tega sklepa.
- 26 V zvezi s tem je treba predvsem opozoriti, da podatki, predloženi v predložitvenih odločbah, namreč ne samo omogočajo Sodišču, da poda koristne odgovore, ampak tudi dajejo vladam držav članic in drugim zainteresiranim strankam možnost, da v skladu s členom 23 Statuta Sodišča Evropske unije predstavijo svoja stališča. V skladu z ustaljeno sodno prakso pa je Sodišče dolžno skrbeti za varstvo te možnosti, saj se na podlagi te določbe zainteresiranim strankam vročijo le predložitvene odločbe (glej zlasti sklep z dne 28. junija 2000 v zadevi Laguillaumie, C-116/00, Recueil, str. I-4979, točka 14 in navedena sodna praksa).

- 27 Tako okoliščina, da je madžarska vlada v pisnih stališčih poskusila natančneje določiti nacionalni pravni okvir, katerega poznavanje bi omogočilo dati – po potrebi natančneje – odgovore na vprašanja za predhodno odločanje, ne more odpraviti zgoraj omenjenih pomanjkljivosti predložitvene odločbe.
- 28 Poleg tega je treba opozoriti, da čeprav se vprašanja predložitvenega sodišča formalno nanašajo na Uredbo št. 1974/2006, to sodišče ni niti v teh vprašanjih niti v sami predložitveni odločbi opredelilo določbe navedene uredbe, za katere razlago je posebej zaprosilo, *a fortiori*: navedlo ni niti pojasnila o povezavi, ki jo je ugotovilo med tako določbo in sporom o glavni stvari ali predmetom tega spora. V teh okoliščinah ni treba presojati vprašanj, postavljenih v zvezi z Uredbo št. 1974/2006.
- 29 Glede na navedeno je treba na prva tri vprašanja odgovoriti, da je treba določbe Uredbe št. 1698/2005, zlasti njena člena 61 in 62, razlagati tako, da ne zahtevajo niti načeloma ne prepovedujejo sprejetja nacionalnih določb, s katerimi je določeno, da lahko lokalna akcijska skupina, ki izpolnjuje vse pogoje, našteje v členu 62(1) te uredbe, svojo dejavnost izvaja le v določeni pravni obliki. Predložitveno sodišče pa se mora prepričati, da taka ureditev ob upoštevanju vseh njenih upoštevnihi značilnosti ne ovira neposredne uporabe navedene uredbe in da natančneje opredeljuje uporabo polja proste presoje, ki ga imajo države članice na podlagi te uredbe, in pri tem ostane v mejah njenih določb. Poleg tega se mora tudi prepričati, da ta nacionalna ureditev spoštuje določbe Listine in splošna načela prava Unije.

Četrto, peto in sedmo vprašanje

- 30 Predložitveno sodišče s četrnim, petim in sedmim vprašanjem, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali pravo Unije nasprotuje temu, da se nacionalna zakonodaja – ki določa, da lahko lokalne akcijske skupine svojo dejavnost izvajajo le v določeni pravni obliki – po izteku enoletnega prehodnega obdobja lahko uporabi za lokalne akcijske skupine, ki so bile na podlagi prejšnje nacionalne ureditve ustanovljene v drugi pravni obliki, čeprav že potekajo programi pomoči in ustrezajoče programsko obdobje.
- 31 Kot je razvidno iz točke 17 tega sklepa, so države članice ob sprejemanju ureditve, kot se obravnava v postopku v glavni stvari, med drugim dolžne zagotoviti spoštovanje Listine in splošnih načel prava Unije.
- 32 Med temi splošnimi načeli je načelo pravne varnosti, ki zahteva, da so pravila, ki nimajo ugodnih posledic za posameznike, jasna in natančna in da je njihova uporaba predvidljiva za vse upravičence (glej zlasti sodbo z dne 7. junija 2005 v zadevi VEMW in drugi, C-17/03, ZOdl., str. I-4983, točka 80 in navedena sodna praksa).
- 33 Sodišče je že presodilo, da se posameznik ne more zanašati na popoln neobstoj zakonskih sprememb, ampak lahko le izpodbija podrobna pravila uporabe take spremembe. V zvezi s tem načelo pravne varnosti zahteva, da zakonodajalec upošteva posebne okoliščine gospodarskih subjektov in glede na posebnosti primera predvidi prilagoditev uporabe novih pravnih predpisov (glej zgoraj navedeno sodbo VEMW in drugi, točka 81 in navedena sodna praksa).
- 34 V tem okviru je treba ugotoviti, da enoletno prehodno obdobje, da se zadevnim gospodarskim subjektom omogoči prilagoditev na novo ureditev, kot se obravnava v postopku v glavni stvari, načeloma ni nerazumno.
- 35 Kar zadeva druge vidike navedene ureditve, je treba ugotoviti, da predložitveno sodišče v predlogu za sprejetje predhodne odločbe ni navedlo zadostnih podatkov, ki bi Sodišču omogočili dati koristen odgovor, v katerem ne bi bila le ponovljena načela, omenjena v točkah od 15 do 17 tega sklepa in v odgovoru na prva tri vprašanja za predhodno odločanje.

- 36 Razen pojasnila o trajanju prehodnega obdobja je namreč opis upoštevne nacionalnega pravnega okvira v predložitveni odločbi, kot je bilo ugotovljeno že v točki 24 tega sklepa, pomanjkljiv. Prav tako je treba opozoriti, da v navedeni odločbi manjkajo vse informacije, prvič, o pogojih za prvotno priznanje statusa lokalne akcijske skupine in pravnih obveznostih, ki so jih družbi DZNLN na tej podlagi naložili organi, ter, drugič, o konkretnih posledicah, ki jih ima za subjekt, kot je družba DZNLN, prehod na pravno obliko društva v okviru nove pravne ureditve, uvedene z odredbo št. 54/2011, ali – če se oblika ne spremeni – izguba statusa lokalne akcijske skupine.
- 37 V teh okoliščinah je treba na četrto, peto in sedmo vprašanje odgovoriti, da pravo Unije načeloma ne nasprotuje temu, da se nacionalna zakonodaja – ki določa, da lahko lokalne akcijske skupine svojo dejavnost izvajajo le v določeni pravni obliki – po izteku enoletnega prehodnega obdobja lahko uporabi za lokalne akcijske skupine, ki so bile na podlagi prejšnje nacionalne ureditve ustanovljene v drugi pravni obliki, čeprav že potekajo programi pomoči in ustrezno programsko obdobje. To pa velja le, če – ob upoštevanju zlasti značilnosti navedenih zaporednih nacionalnih ureditev in njihovih konkretnih posledic – uporaba nove ureditve za te lokalne akcijske skupine natančneje opredeljuje uporabo polja proste presoje, ki ga imajo države članice na podlagi Uredbe št. 1698/2005, in pri tem ostane v mejah njenih določb, in če spoštuje določbe Listine in splošna načela prava Unije, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.

Šesto vprašanje

- 38 Predložitveno sodišče s šestim vprašanjem v bistvu sprašuje, kaj se lahko zaradi določb uredb št. 1698/2005 in št. 1974/2006 zgodi z obveznostmi, ki jih je prevzela, in pravicami, ki jih je pridobila lokalna akcijska skupina, ko preneha obstajati.
- 39 V zvezi s tem je treba spomniti, da lahko v skladu z ustaljeno sodno prakso v okviru sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, ki ga določa člen 267 PDEU, le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu in ki mora prevzeti odgovornost za sodno odločitev, ob upoštevanju posebnosti zadeve presodi potrebo po izdaji predhodne odločbe, da bi lahko izdalo sodbo, in tudi ustreznost vprašanj, ki jih predloži Sodišču. Zato je Sodišče načeloma dolžno odločati, če se predložena vprašanja nanašajo na razlago prava Unije (glej zlasti sodbo z dne 24. aprila 2012 v zadevi Kamberaj, C-571/10, točka 40 in navedena sodna praksa).
- 40 Vendar mora Sodišče preizkusiti okoliščine, v katerih mu je nacionalno sodišče predložilo zadevo, zato da preveri, ali je zanjo pristojno. Duh medsebojnega sodelovanja, v katerem poteka postopek za sprejetje predhodne odločbe, namreč zahteva tudi, da nacionalno sodišče upošteva funkcijo, zaupano Sodišču, ki je prispevanje k izvajanju sodne oblasti v državah članicah, in ne podajanje posvetovalnih mnenj o splošnih ali hipotetičnih vprašanjih (glej zgoraj navedeno sodbo Kamberaj, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 41 V zvezi s tem je zavrnitev predloga nacionalnega sodišča mogoča samo, če je očitno, da zahtevana razlaga prava Unije ni nikakor povezana z dejanskim stanjem ali predmetom spora o glavni stvari, če je vprašanje hipotetično ali če Sodišče nima na voljo dejanskih in pravnih elementov, da bi lahko na zastavljena vprašanja uporabno odgovorilo (glej zgoraj navedeno sodbo Kamberaj, točka 42 in navedena sodna praksa).
- 42 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da se spor o glavni stvari med družbo DZNLN in Vidékfejlesztési Miniszter nanaša na zakonitost odločbe, s katero je slednje družbi DZNLN odvzelo status lokalne akcijske skupine.
- 43 Nasprotno pa iz nobenega podatka v navedeni odločbi ni razvidno, da se spor, o katerem mora odločiti predložitveno sodišče, poleg tega nanaša na to, kaj se zgodi z obveznostmi, ki jih je prevzela taka lokalna akcijska skupina, in pravicami, ki jih je pridobila, zato je treba v zvezi s tem ugotoviti, da

predložitveno sodišče ni prikazalo, kako naj bi bilo šesto vprašanje, predloženo Sodišču, povezano z dejanskim stanjem ali predmetom spora, ki ga to sodišče obravnava (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Kamberaj točka 57).

- 44 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da se navedeno vprašanje ne nanaša na razlago prava Unije, ki jo predložitveno sodišče objektivno potrebuje za sprejetje svoje odločitve (glej v tem smislu sklep z dne 24. marca 2011 v zadevi Abt in drugi, C-194/10, točki 37 in 38 ter navedena sodna praksa).
- 45 Zato je treba šesto vprašanje zavreči kot očitno nedopustno.

Stroški

- 46 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopkih pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) razsodilo:

- 1. Določbe Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), zlasti njena člena 61 in 62, je treba razlagati tako, da ne zahtevajo niti načeloma ne prepovedujejo sprejetja nacionalnih določb, s katerimi je določeno, da lahko lokalna akcijska skupina, ki izpolnjuje vse pogoje, naštetje v členu 62(1) te uredbe, svojo dejavnost izvaja le v določeni pravni obliki. Predložitveno sodišče pa se mora prepričati, da taka ureditev ob upoštevanju vseh njenih upoštevnihih značilnosti ne ovira neposredne uporabe navedene uredbe in da natančneje opredeljuje uporabo polja proste presoje, ki ga imajo države članice na podlagi te uredbe, in pri tem ostane v mejah njenih določb. Poleg tega se mora tudi prepričati, da ta nacionalna ureditev spoštuje določbe Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in splošna načela prava Unije.**
- 2. Pravo Unije načeloma ne nasprotuje temu, da se nacionalna zakonodaja – ki določa, da lahko lokalne akcijske skupine svojo dejavnost izvajajo le v določeni pravni obliki – po izteku enoletnega prehodnega obdobja lahko uporabi za lokalne akcijske skupine, ki so bile na podlagi prejšnje nacionalne ureditve ustanovljene v drugi pravni obliki, čeprav že potekajo programi pomoči in ustrezno programsko obdobje. To pa velja le, če – ob upoštevanju zlasti značilnosti navedenih zaporednih nacionalnih ureditev in njihovih konkretnih posledic – uporaba nove ureditve za te lokalne akcijske skupine natančneje opredeljuje uporabo polja proste presoje, ki ga imajo države članice na podlagi Uredbe št. 1698/2005, in pri tem ostane v mejah njenih določb, in če spoštuje določbe Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in splošna načela prava Unije, kar pa mora preveriti predložitveno sodišče.**

Podpisi